

Малина Томова

ПРЕСЕЛНИЦА

ИЗБРАНА ПОЕЗИЯ

**ЗА ДУШАТА
И ЕЖЕЛЮБОВТА**

ПЪТЪОМ

Сега си мислите: Малина
със трите ябълки във чантата
и с топлината от асфалта...
Че пратеници са нозете ми
да преговарят с далнината.

И нека
водата да си мисли,
че съм посланица на жаждата.

В градините и по-нататък,
където погледът не стига,
жужат пчели, деня възпяват:
„Мир през година високосна
на ябълките разцъфтели!“

И нека
да си мисли въздухът,
че съм на грижите посланица.

Дъждец притичва с вест звънлива
и лятото ме коронясва
с дъга от цветове небесни.
Сияй над мене, синьо царство
на детски хвърчила и птици!

И нека
пътищата да си мислят:
изпратил я е сам животът
със трите ябълки във чантата
и с топлината от асфалта.

БЕЗ ЗАГЛАВИЕ

Небето – алено от залеза.
Какво нататък ме повика?
Само дърво – стрела зелена
в лъка на хоризонт вечерен.
А кацнала навръх дървото,
какво ли птицата ми казва?

„Тѳй тайнствена и сериозна,
ако не знаеш да обичаш,
до клона ми не приближавай.“
Дали звѳни гласѳт на птица
или душата моя трепка?
Не смогвам да си отговоря.

Но трѳгна ли си безответна
извивките на този глас
ще ме преследват все по пътя.
Ах, песента е звѳнка бездна
между земята и небето!
И ето, чувам я отвед.

МУГЛА

Какво си: име на селце планинско
или пък споменна мъгла, в която
блуждае острогласият ми ден?
И взра ли се в далечината ройна,
ще мога ли пак себе си да видя?
Сурова и зелена бях тогава
и болката не бе ме обгорила.
А толкоз мразовито беше зиме,
че трябваше да пламна, ако исках
светът да греине. Тъй опитомих
децата диви, дето ме научиха
да ги обичам и да имам памет.
И мога ли да те забравя, Мугла?
В мъглата ти живях аз, ала чист
и смугъл бе животът – като огън,
запален сред училищния двор.
И ясно виждам пак – рояк дечица
премръзнали ръце към мен протягат.
И сякаш за игра, от мен започната,
гласчетата им ме подканят: Хайде,
гори, гори, огънче!

НАЯВЕ ДЪЖД

Кога от извора на ежелюбовта
избликва словотворческият ручей?
Вървах насън покрай пресъхнали реки
и по напуканите корита гадаех,
жадувайки от твоята уста да чуя
какво е вдъхновение, о, дъжд!
Небесен обитател, ти предизвести
с една светкавица за идването си наяве,
каляската изтрополя, и вече слизаш,
а аз не зная как да те посрещна.
Дали да викна: „Господарю,
размахайте прохладно-ласкави камшици
над пламналата ми от смут глава!“
Или, тъй както идеш от небето,
да се помоля: „Осветете моя дом
с пречистата си изцелителна вода, монаше,
и стиховете ми преоблечете в детски ризки!“
О, дъжд, дано си спомня и самата аз,
че истината за нещата смътни
бе само тригодишна – някога,
когато бях дете от зодията Водолей.

СБОГУВАНЕ С ПРЕСЕЛНИЦАТА МАЛИНА

Чета отново отзад напред твоя „Жизнен опит“ на компютъра – оставих „за по-нататък“ книгата от суеверие, когато тръгнах този ден от София, за да не тръгнеш ти. „Денят бе слънчев и не беше петък“. Молих, но не можах да спра смъртта, тя спря за теб с „внимателно усърдие“. Сега, когато си отиде, неразгадала „абракадабрата за щастие“, отдавна отсъстваща за този свят, съставен от бръщолевене, от теб останаха деца, стихотворения и книги. Имаше какво да пишеш още, какво да издадеш, кого да утешиш, да се погрижиш.

След толкова раздаване за другите, след денонощния ти труд, дойде и време за почивка. Запомних заръката от теб „не давай непоискано добро“, а ти самата не я спазваше. Ти не отмина ничия болка, събираше я като в съдина. Затова ли липсата ти толкова боли? Кой сега ще ни дава кураж, докато дойде време да се срещнем в небесните Пет Кьошета? Дано си се преселила от „ябълковите градини в някой детски рай“, Малина...

Силвия Чолева във в. „Култура“ (2011)

17 СЕПТЕМВРИ 2011

На М. Т.

Преди да дойде циганското лято,
неканен, духна вятърът в листата
под стенописа на света Марина,
където сякаш сбъркана е буква.
На премиера – както някой каза, –
която ти съвсем не би харесала.
Но все пак има някаква утеха –
нали сега не се намираш тука,
нали в съня с Човека птица тръгна?
Виж мушмулата, чакаща на пътя,
дошла от източна миниатюра –
тя моли да отидеш в простотата
на нейната божествена симетрия.
Сред редовете бисерна поезия
тя ще е твой слушател и приятел.
Настъпва сиво утро – сива врана
ме спря на пътя с мисълта за тебе.
Остана ни животът недовършен.

*Огняна Иванова в поетична книга
озаглавена „Абракадабра“ (2021)*

СЪДЪРЖАНИЕ

ЗА ДУШАТА И ЕЖЕЛЮБОВТА	5
ПЪТЬОМ	7
БЕЗ ЗАГЛАВИЕ	8
МУГЛА	9
НАЯВЕ ДЪЖД	10
ТРИГЛАС	11
МАЙЧИНСТВО	12
ЗА ДУШАТА	13
РАСТЕНИЕ	14
ЧЕРЕШИ	15
КЪМ ПОШЕНСКАТА КУТИЯ	16
НОШНО ДЕЖУРСТВО	17
ДО ПОИСКВАНЕ	18
ПОСЛЕДЕН ХОРОСКОП	19
АКРОСТИХ ЗА ДЕЦА	21
ДОЛУ НА ЗЕМЯТА	22
ЕПИКРИЗА НА ЦВЕТЕТО	23
НАЙ-ХУБАВАТА НИ ИГРА	24
ОРЕХОТРОШАЧКА	25
ПРИКАЗКИ ПО ТЕЛЕФОНА	26
ГОЛЯМОТО СЪСРЕДОТОЧАВАНЕ	27
ТРИСТИШЕН БАРАБУР	28
ВЪЗХВАЛА НА ВЪЗДУХА	29
СТАРАТА МЕТАФОРА	30
БЪРЗОПИСЕН ПРЕГОВОР	31
ПРЕСЕЛНИЩА	33
ГОНИТБА НА ПЕПЕРУДИ	33

КАТО НА ДЛАН	34
МАЛЪК ПРИНЦ	34
ЗА ПЕПЕЛЯШКА	35
СМЯХ ПРЕЗ СЪЛЗИ	35
КУКУВИЧИЯТ ЕЗИК	36
ШИПКОВ ХРАСТ КРАЙ ПЪТЯ	36
БЛУЖДАЕ НЯКОЙ	37
ПОСВЕТЕНО	37
ВИСТРЕЛ	38
СРЕЩУ БРАКониЕРА	38
НЯКОЛКО ЙЕРОГЛИФА	39
ПОСТ СКРИПТУМ	39
ЛОШ СЪН	40
САМА В НОЩТА	40
СТАЯТА	41
ФАУСТОВСКИ МИГ	41
ПАУЗА	42
ЗЕМЕТРЕСЕНИЕ	42
СТЪПАЛО	43
ЩАСТИЕТО	43
ПОРТРЕТ НА ЕДНА РОЗА	44
НАТЮРМОРТ С НОЖ	44
ПЛАШИЛОТО	45
ОТВРЪХ ЛИСТОПАДА	45
НОНСТОП	46
МЕЖДУ БЛИЗНАЦИ	46
КНИГА НА ПОЗНАНИЕТО	47
ЖИЗНЕН ОПИТ	47

ПЪТЕУКАЗАТЕЛ	48
ЧЕТИРИСТИШИЕ В ТРАУР	48
НЕРЕШИТЕЛНИ ДУШИ	49
ПРИПИСКА В КАЛЕНДАРА	49
РЕКВИЕМ	50
ТЪРКУЛНАТА ПИТКА	50
СТАРИЦИ	51
МЛАД ГРАД	51
КЪМ СЪДБАТА	52
СУЕВЕРНО	52
МЛЕЧНИЯТ ПЪТ	53
КАСКАДЬОР	53
ПОРЕДНИЯТ ОКСИМОРОН	54
НЕЗНАЙНО КАК	54
СИРАШКА ПРИТЧА	55
САМО БОЛКАТА	55
ИМУЩЕСТВО	56
ТЕЛЕГРАМА	56
ОЩЕ ДЕСЕТ СТИХОТВОРЕНИЯ	57
БЕДНА СТАРА	59
АКО НЕ ВЯРВАТЕ	60
СТИГМАТИ	61
ТРЕТОТО ОКО	62
ТРИЙСЕТ ХИЛЯДИ	63
ПОТВЪНАЕТО НА ВЕНЕЦИЯ	64
ПЛАЧ ЗА АЛЕКСАНДЪР	66
КАФЕНЕ „РИТОРА“	68
БЕЗИСТЕННА БАЛАДА	69
БЕЗИМЕННО	70

СЛАБИТЕ МЕСТА НА ПОЕЗИЯТА	71
ВСТЪПЛЕНИЕ НА ГЛАС	73
НЕГЛАСНО ОТСТЪПЛЕНИЕ	73
КЪМ СЛЕДВАЩИЯ СТИХ	74
ИЗВАДКА ОТ ЖИВОТОПИС	75
СТИХ-ГРЪМООТВОД	76
НА ПРЕСЕКУЛКИ	76
КАЗАНО В СКОБИ	78
СТАР ДНЕВНИКОВ ЗАПИС	78
КАРДИОЛОЖКИ ПОСЛЕСЛОВ	80
ЛИРИЧЕСКА РЕАНИМАЦИЯ	80
УЛИЧНИ ПОТПУРИ	81
МИСПЕНА АЕРОДРАМА	82
ИЗВЪН КОРИЦИТЕ	82
ПЪТЕПИС-БЪРЗОПИС	83
СРЕДПЪТНА ПРИУМИЦА	84
КРАЙ НА ПЪТЕПИСА	84
ПРЕВОД С ЕЛЕНОВИ РОГА	85
ОПИТ ЗА НОВ СЦЕНАРИЙ	86
ЗАКЛИНАНИЯ В ПРОЗА	86
МОЛБА ЗА МИЛОСТ	87
РЕД МНОГОТОЧИЯ	87
И СЛЕД МНОГОТОЧИЯТА	89
НЯКОЛКО ПОЯСНЕНИЯ ОТ СЪСТАВИТЕЛЯ	91
РЕДОВЕ ОТ КРИТИЧЕСКИ ОТЗИВИ	92
ИЗ „ПЪТЯТ КЪМ ДЕТСКИЯ РАЙ“	96
СБОГУВАНЕ С ПРЕСЕЛНИЦАТА МАЛИНА	98
17 СЕПТЕМВРИ 2011	99

Малина Томова
ПРЕСЕЛНИЦА

Българска
Първо издание

Формат 60/90/16
Печатни коли 6.5

Оформление: Красимир Апостолов

Предпечатна подготовка: Студио Стандарт ЕООД – Пловдив,
тел. 032/60 90 50 ■ Печат: Полиграфически комплекс Жанет
45 – Пловдив, бул. „Ал. Стамболийски“ № 9, тел. 032/60 90 90

Издателство Жанет 45 ООД
Пловдив, бул. „Ал. Стамболийски“ № 9, тел. 032/60 90 60
www.janet45.com

ISBN 978-619-186-941-1